

## Z v o n í k

V těch dávných (krásných?; mladých) časech ministeriálního školení zvaného Magistrála vyzváněl ke kýženým přestávkám zvoník. Býval vždy po boku Heřmanově a jeho výkon byl slýchán jako všechny zvony světa. Ty přestávky pak protahoval. Měl baret na střapatých vlasech a byl už tehdy - byť ještě nevyškolen - značně vyrostlý, nic podobného s Matkou boží. Vstoupil mi v tom horkém létě před třiceti lety (taky výročí) do paměti a tam setrval: pořád pod baret vlasy neschová, pořád stejně milý a vzácný - kéž nám vyzvání do alelujá!

B o r i s M ě d í l e k